

penge og Medalleslagsskat, middelbart ogsaa af Myntomkostninger.

Beregningen af Myntomkostninger for Private medfører nemlig ikke directe nogen Indtægt for Driftskassen, idet Prægningsomkostningerne beregnes i det vedkommende ædle Metal, som derimod senere, naar det udbringes i Penge, beregnes Myntkassen til Indtægt. Naar saaledes f. Ex. en Privatmand indleverer 1 Mark fint Guld og forlanger dobbelte Frederiksdorer for samme, da udbetales ham herfor 19^{15/28} Stykker; men, da 1 Mark fint Guld skal udbringes til 19^{28/28} Stykker, beholder Mynten altsaa Differencen, men bære de ogsaa Afgangen og Omkostningerne ved Beskiftningen. Ved Sølvudmyntning forholder sig ligesledes. Refustonen for Omkostningen ligger i Sølvbeholdningen, især Skroter, som først, naar de atter formyntes, kunne komme til Indtægt for Myntkassen, samt endelig i Kretser, som kun efter lange Mellemrum kunne tilgodegjøres."

Med Hensyn til Mynternes Virksomhed i det sidste Aar til 1ste April 1853 bemærkes:

„Ved Mynten i Kjøbenhavn er udpræget i Guld, Sølv og Kobber 1,618 Medailler og 2,248 Stykker Messing Toldtegn; derfor er til Myntkassen betalt 982 Rbd. I Smeltepenge for 3,347 Mark Sølv og 58 Mark Guld er indkommet 143 Rbd. 64 Sk. Udmyntning har aldeles ikke fundet Sted.

Ved Mynten i Altona, hvor det sidst sluttede Regnskabsaar omfattede 5. Kvartal fra 1ste Januar 1852, er i dette Tidsrum udpræget 23,358 Stykker dobbelte Frederiksdorer og 9,476 Stykker Ducater for Banken i Hamborg. I forskjellige Indtægter af Smeltepenge, Medalleprægning etc. er udkommet noget over 200 Rbd. Sølvudmyntning har aldeles ikke fundet Sted.

Af Ovenstaaende vil det formeentlig være klart, hvorfor der i Budgettet ikke calculeres nogen Indtægt af Mynternes Fabrikdrift, idet en saadan Calculé aldrig med nogensomhelst Sikkerhed kan gjøres. Conjuncturerne bestemme nemlig, om Fabrikken har Sysselsættelse eller ikke, og som Exempel paa, i hvor høj Grad Beskæftigelsen kan variere, skal jeg blot an-

føre, at ved Mynten i Kjøbenhavn indleveredes i 1847 omtrent 91,000 Mark fint Sølv og i 1848 118 Mark fint Guld, medens der i det sidstforløbne Regnskabsaar kun indkom 8^{1/2} Mark fint Sølv og 2^{1/2} Mark fint Guld.

Falder der i Finantsaarets Løb Indtægter ved Mynterne, er det iøvrigt en Selvsølge, at disse beregnes Statskassen tilgode, saaledes som det ogsaa vil sees af de aarlige Statsregnskaber, men de posteres da som en ikke budgetteret Indtægt under Contoen „adskillige Indtægter“.

Den af Ministeriet saaledes fulgte Fremgangsmaade har ogsaa alt vundet Legislaturens Billigelse, idet nemlig de senere Aars Finantslove, efterat der paa Finantslovene for 1850—51 og 51—52 var budgetteret et Indtægtsbeløb af Myntoperationer (vide Finantsloven for 1850—51 Indtægtsbilag IX), ikke have taget saadan Indtægtsfilde i Beregning."

B. Generaltolddirectoratet.

3) b. 2. Udgifterne til Toldopsynets Forstærkning er foreslaaet forøget med 3600 Rbd. mere end for indværende Aar. Heraf er imidlertid de 1600 Rbd. kun en Versurpost, nemlig Udgifterne ved Frilageret i Kjøbenhavn, som tidligere forlods have været afholdte af Indtægterne; de øvrige 2000 Rbd. ere derimod en Forhøielse, som skal anvendes til at forstærke det ambulante Opsyn ved Silkeborg, Skanderborg Toldcontrol. Paa Udvalgets Forespørgsel i Anledning af denne Udgift har Ministeriet svaret, „at Silkeborg og Skanderborg Brænderis og Toldcontrol, foruden Oppebørslen og Toldcontrolen i Skanderborg og Silkeborg, har at føre Opsyn med for Tiden 30 Landbrænderier, samt ved Inquisition og Patrouillering at modvirke ulovlig Brændeviinsbrænden og Bissekramhandel i den indre Deel af Jylland fra Limfjorden til Kongeaaen, hvor Toldsteder ikke findes, altsaa igennem de vestlige og østlige Strækninger af Randers, Aarhus, Skanderborg, Veile, Viborg, Ringkjøbing og Ribe Amt“. Af en senere meddeelt Dplys-